திருநெல்வேலி கம்பபாத சேகரன் இ. சங்கரன் இயற்றிய

திருநெல்வேலித் தல விநாயகர்

பொள்ளாப் பிள்ளையார் பிள்ளைத்தமிழ் பதிகம்

காப்புப் பருவம்

திருவாழ் மார்வன் திருக்கரத்து சுதர்சன் பாஞ்ச சன்யமுடன்
பெருத்த கதையாம் கவுமோதம் கூர்மை வாளாம் நந்தகமும்
உருவில் வளைந்த சாரங்கம் உம்பல் முகத்து பொள்ளாத
ஒருகை முகனை புரந்திடவே அஞ்சு படையை வழுத்தினனே! 1.

செங்கீரைப் பருவம்

ஒளிரும் வதனம் நேர்தூக்கி செவியின் குழைகள் அசைந்தாட
அளியார் விழிகள் விரிந்திடவே அமுத முறுவல் அரும்பிடவே
தளிர்கை ஒன்று தரைபதித்து ததும்பும் மழலை மொழிபேசி
உளிபடா பொள்ளா விநாயகனே உவந்து ஆடு செங்கீரை! 2.

தாலப் பருவம்

உலகை வயிற்றில் புரந்தவனே உரக பணிகள் புனைந்தவனே
புலன்கள் வென்றார் காண் ஒளியே புலவோர் போற்றும் பெருந்தேவே
நலன்கள் நல்கும் நாயகனே நாதன் அரனார் அரும்புதல்வா
புலம்சூழ் நெல்லை பொள்ளாத புழைக்கை முகனே தாலேலோ! 3.

சப்பாணிப் பருவம்

இந்து அணிந்த சிரம்நிமிர்த்தி இருகால் அகட்டி நீட்டிவாயில்
சிந்தும் அமுது பணிநனைப்ப சிறிய முறுவல் பூத்திடவே
நந்தும் மணியும் கொண்டிழைத்த நற்கை கடகம் வளையுடனே
சிந்தை ஒலிக்க பொள்ளாத களிறே கொட்டு சப்பாணி! 4.

முத்தப் பருவம்

புள்ளி மறிகொள் கரத்தானும் பொருப்பு தந்த மலைமகளும்
பள்ளி கொண்ட பெருமானும் பாவை வலபை தாயாரும்
அள்ளிக் கொண்ட திருமுத்தை அடியேன் களிக்க தந்தருளே
பொள்ளா வேழத் திருமுகனே தேனார் முத்தம் தந்தருளே! 5.

வருகைப் பருவம்

முடிசேர் மதியம் சுடர்விடவே மலர்தாள் தண்டை சிலம்பொலிக்க
அடியர் வேண்டு வரம்தரவே ஐங்கை பணிகள் நலம்தழைய
அடிகள் பஞ்ச தாளசதி அமைத்து தொழும்பர் உளம்பதிய
நெடுஞ்சீர் நெல்லை பொள்ளாத களிற்று முகனே! வந்தருளே! 6.

அம்புலிப் பருவம்

தக்கன் சாபம் பெற்றவன்நீ தலையில் வைத்துக் காத்தவன்சேய்
நக்கல் செய்த உன்சாபம் நல்ல பூசை ஏற்றுனக்கு
தக்க உயர்வு இவன் அளித்தான் தண்ணார் மதியே அதுஉணர்ந்து
பக்கம் வந்து பொள்ளாத பிள்ளை உடனே ஆடவாரே. 7.

சிறுபறைப் பருவம்

சிவனார் உரித்த கரித்தோலில் சிறக்கச் செய்த சிறுபறையை
தவள மதிய கோலெடுத்து தாள முதலாம் சதிகூட்டி
புவனம் நிறைக்க ஒலிசெய்து அறமும் அன்பும் நன்னெறியும்
குவிக்க பொள்ளா குஞ்சரமே குதித்துக் கொட்டு சிறுபறையே! 8.

சிற்றில் பருவம்

கூற்று உதைத்தான் மார்வத்து குதித்து களிக்கும் தாள்அன்றோ
கீற்று நுதலி வல்லபையாள் நயந்து வருடும் அடியன்றோ
ஏற்றம் இலாஎம் சிற்றில்லை சிதைக்கும் உன்தாள் புழுதிபடும்
போற்றி தொழுதோம் பொள்ளாத களிறே சிற்றில் சிதையேலே! 9.

சிறுதேர் பருவம்

மலையே வில்லாய் மால்கணையாய் அரவு நாணாய் அத்தைதட்டாய்
அலையும் புரத்தை எரிக்கஎழும் தெய்வத் தேரோன் நற்செல்வ
நிலைத்த புகழ்சேர் நெல்லைதேர் ஓடு வீதி பெருமைகொள
கலையார் ஞானப் பொள்ளாத களிறே உருட்டு சிறுதேரே! 10.

முற்றும்